

**1991-yildan
chiqa boshlagan**

2020-yil. 7-son.

ISSN 2010-5584

TIL VA ADABIYOT TA'LIMI

O'ZBEKISTON RESPUBLIKASI
XALQ TA'LIMI VAZIRLIGINING
ILMIY-METODIK JURNALI

НАУЧНО-МЕТОДИЧЕСКИЙ
ЖУРНАЛ МИНИСТЕРСТВА
НАРОДНОГО ОБРАЗОВАНИЯ
РЕСПУБЛИКИ УЗБЕКИСТАН

Я ПРЕПОДАВАНИЕ
ЗЫКА И ЛИТЕРАТУРЫ

LANGUAGE AND LITERATURE
TEACHING | SCIENTIFIC-METHODOLOGICAL JOURNAL OF THE MINISTRY
OF PUBLIC EDUCATION OF THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN

til_adabiyot@mail.uz www.tilvaadabiyot.uz til_adabiyot@mail.uz www.tilvaadabiyot.uz til_adabiyot@mail.uz www.tilvaadabiyot.uz til_adabiyot@mail.uz www.tilvaadabiyot.uz til_adabiyot@mail.uz www.tilvaadabiyot.uz

Toshkent shahridagi "Adiblar xiyoboni"da ulug' ma'rifatparvar Abdulla Avloniy xotirasiga qo'yilgan haykal.

Ushbu sonda

Dolzarb mavzu

Ta'lim mazmunini takomillashtirish: o'quv dasturi va darsliklar

**5
б
ет**

Ilg'or pedagogik texnologiyalar

O'quvchi nutqi – milliy til ko'zgusi

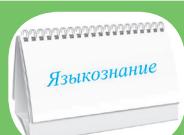
**20
б
ет**

Tadqiqotlar

Zamonaviy mediada fakt-checking platformalarining o'rni va ahamiyati

**42
б
ет**

Литературоведение

О некоторых наблюдениях над особенностями русского субстандарта

**63
б
ет**

O'zbekiston Matbuot va axborot agentligida 2014-yil 19-dekabrda 0055-raqam bilan qayta ro'yxtatga olingan.

2020-yil. 7-son.

Bosh muharrir

Bahodir JOVLIYEV

Tahrir hay'ati:

Sherzod SHERMATOV
Dilshod KENJAYEV

Maqsudxon YO'L DOSHEV
Qozoqboy YO'L DOSHEV
Nizomiddin MAHMUDOV
Nargiza RAHMONQULOVA

Yorqinjon ODILOV
Mamatqul JO'RAYEV
Nasirullo MIRKURBANOV
Jabbor ESHONQULOV
Valijon QODIROV
Nilufar Namozova
Lutfullo JO'RAYEV
(bosh muharrir o'rinosari)

Sahifalovchilar:

Akmal FARMONOV
Gulnoza VALIYEVA

Nashr uchun mas'ullar:

Nilufar NAMOZOVA
Nigora URALOVA
Emma TOROSYAN

Tahririyat manzili:

100038, Toshkent shahri Matbuotchilar ko'chasi 32-uy.
Telefon: (98) 121-74-16,
(71) 233-03-10,
(71) 233-03-45,
(71) 233-03-67.
e-mail: til_adabiyot@mail.uz
veb-sayt: www.tilvaadabiyot.uz

Jurnaldan ko'chirib bosilgan maqolalar "Til va adabiyot ta'limi" dan olindi, deb izohlanishi shart.
Jurnalda nashr etilgan maqolalarda mualliflarning tahririyat nuqtayi nazariga muvosif kelmaydigan fikr-mulohazalari bosilishi mumkin.

Tahririyatga kelgan qo'lyozmalar taqriz qilinmaydi va mulifiga qaytarilmaydi.

Bosmaxonaga 2020.25.07. da topshirildi. Ofset usulida chop etildi. Qog'oz bichimi 60x84^{1/8}. Sharqli bosma tabog'i 6,0. "Times" garniturası. 10, 11 kegl. "SANO-STANDART" MCHJ bosmaxonasida chop etildi.

Manzil: Toshkent sh. Olmazor tum., Shiroq ko'chasi. Buyurtma _____ Adadi 3000 nusxa. Bahosi kelihilgan narxda.

1991-yildan chiqa boshlagan

TIL VA ADABIYOT

TA'LIMI

O'ZBEKISTON RESPUBLIKASI
XALQ TA'LIMI VAZIRLIGINING
ILMIY-METODIK JURNALI

НАУЧНО-МЕТОДИЧЕСКИЙ
ЖУРНАЛ МИНИСТЕРСТВА
НАРОДНОГО ОБРАЗОВАНИЯ
РЕСПУБЛИКИ УЗБЕКИСТАН

Я ПРЕПОДАВАНИЕ
Я ЗЫКА И ЛИТЕРАТУРЫ
L ANGUAGE AND LITERATURE
T EACHING | SCIENTIFIC-METHODOLOGICAL JOURNAL OF THE MINISTRY
OF PUBLIC EDUCATION OF THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN

MUNDARIJA

ADABIY TAQVIM

Bahodir KARIM. Avloniy ziyozi 3

DOLZARB MAVZU

Aziza SAYDULLAYEVA. Ta'lim mazmunini takomillashtirish: o'quv dasturi va darsliklar 5

Feruza DARMONOVA. Adabiy ta'limgagi muammolarni va ularni bartaraf etish bo'yicha mulohazalar 7

MULOHAZA

Safo MATCHONOV. Adabiyot darslarida tahsil va talqin uyg'unligi 8

METODIK TAVSIYA

Ruqiya ASHURBAYEVA. Ona tili fanini o'qitishda integrativ yondashuv 12

N.JURAYEVA, H.IBROHIMOVA, R.YAXSHIBOYEVA, N.MADAMINOVA "ng" harf birikmasi elektron bazasini tuzishda klassifikatsiyalash va sistemalash muammolar 14

Mukarramxon MULLABOYEVA. Shakidosh so'zlar 15

Mokhira JURAEVA. Improving students' polylogic speech skills in round table discussions 18

ILGOR PEDAGOGIK TEKNOLOGIYALAR

Dildor NURMUHAMEDOVA. O'quvchi nutqi – milliy til ko'zgusi 20

Xolibi QURBONOVA. Til ta'limalda kompetensiyaviy o'qitish 22

TAHLIL

Nafosat ZIYATOVA. O'tkir Hoshimov asarlarida qo'llangan Ismlarning asardagi vazifasi 24

Ra'no TOBAROVA. Ona tili darslarida o'zbek badiiy nutqi zoonimlarini o'rganish 25

Marvarid NURBAYEVA. Alisher Navoiy asarlarida farzand tarbiysi 27

Uzoq JO'RACLULOV. Lirik shoirning epik qamrovi 28

Odina ABOBAKIROVA. O'zbek bolalar hikoyachiligining janr xususiyatlari 31

Feruza IKROMXONOVA. Tarixiy asarlarning tarixiy-qiyosisi tipologiyasi 33

Ziyoda QARSHIBOYEVA. Eski dardning yangi ovozi 35

TADQIQOTLAR

Nigina NE'MATOVA. Murakkab sintaktik qurilmalar haqidagi ba'zi mulohazalar 37

Anvar IBAYEV. Komparativistika muammolarining nazariy asoslari xususida ayrim mulohazalar 39

Parvina OMONOVA. Zamonaviy mediada fakt-cheking platformalarining o'rni va ahamiyati 42

Nurjamol NORMATOTOVA. Talabalarda xorijiy til og'zaki nutqi ko'nikmalarini rivojlantirishning psixolingvistik asoslari 44

Iroda PARDAYEVA. "Tarixi muluki Ajam" masnaviyisi – hakimonata tafakkur mahsuli 46

KICHIK TADQIQOT

Otabek ISMATULLAYEV. Ertak terapiyasi asosida aqli zaif bolalar muloqotini rivojlantirish 48

ЛУЧШИЙ УЧИТЕЛЬ-ФИЛОЛОГ – 2020

Erkin JEKSENBAEV. Описание быта и традиций старой махалли в повести

Г.Гулжама «Озорник» 49

МЕТОДИКА. ОПЫТ

Альмира АБУТАЛИПОВА. Узбекская литература второй половины XX–начала XXI века.

Обзор литературного процесса. Сайд Ахмад. «Бунт невесток» 51

Аль-Мария БАБАРАХИМОВА. Интерактивные методы на занятиях по русскому языку 53

ИСПОЛЬЗУЙТЕ ЭТИ МАТЕРИАЛЫ

Шахло БОТИРОВА. Об обучении студентов филологии основам анализа и литературным терминам 58

ИЗ ОПЫТА ПРЕПОДАВАТЕЛЯ

Сауле ТУРЛНОВА. Применение тренировочных упражнений на занятиях по русскому языку в узбекских группах вуза 59

Тахмина МАНСУРОВА. Предмет, задачи и проблемы методики русского языка в национальной школе 60

ЯЗЫКОЗНАНИЕ

Евгений МАЛИНОВСКИЙ, Муштари РУЗИЕВА. О некоторых наблюдениях над особенностями русского субстандарта 63

Камила ХАСАНОВА. Иноязычные заимствования в узбекском языке 65

Вероника МЯКОТА. Транслитерация арабских антропонимов на русский язык 66

ИЗУЧАЕМ ИНОСТРАННЫЕ ЯЗЫКИ

Навруз МАДАЛОВ. Методические рекомендации по обучению иностранному языку взрослых 69

ЛИТЕРАТУРОВЕДЕНИЕ

Рубен НАЗАРЬЯН. Литературная мистификация в рассказе А.Н.Толстого «Портрет» 71

Виктория ПУЛАТОВА. Несколько слов о природе и композиции мультикультурного романа 73

НАУЧНЫЕ ИССЛЕДОВАНИЯ

Светлана ИМ. Значимость морфонологических явлений при изучении русского языка носителями агглютинирующих языков 75

Еркин КЕНЕНБАЕВ. Невербальные средства коммуникации в социальных сетях Интернета 76

СВЕТ НЕГАСНУЩИХ ИМЕН

Анатолий ЛИХОДЗИЕВСКИЙ. «Истина человека – то, что делает его человеком» 79

Tahlil

ustozi undan rozi bo'lsa, Tangri ham rozi bo'ladi" [2:29], – deya ta'kidlaydi.

Ko'rinib turibdiki, shoir ayrim muallimlarning fe'l-atvordagi kamchiliklarni tanqid qilish bilan birga muallimlarning mashaqqatli mehnatini, ustozlik qadr-qimmatini yuqori qo'yadi. Shogirdning ustozga hurmat-izzat ko'rsatishini quyidagi baytda alohida e'tirof etadi.

*Haq yo'lida kim senga bir harf o'qitmish ranj ila,
Aylamak bo'lmas ado oning haqin yuz ganj ila.*

Biz Alisher Navoiy asarlarini o'qiganimiz, o'rgan-ganimiz sayin farzand tarbiyasiga doir bir-biridan go'zal, bir-biridan a'llo manbalarga duch kelaveramiz. Har bir inson, deydi Navoiy, o'z ota-onasini, jigarlarini, qarindoshlarini va boshqa yaqinlarini qanchalik hurmat qilsa, o'z do'st-u birodarlari, mahalladoshlari, jamoadowshlari ga ham shuncha ehtirom ko'rsatib yurishi lozim. Inson

inson bilan tirik, degan aqidani mustahkamlab shoir shunday deydi:

*Kimki bir ko'ngli buzug'ning xotirin shod aylagay,
Oncha borkim, Ka'ba vayron bo'lsa obod aylagay.*

Muxtasar qilib aytganda, zamonlar o'tishi, davrlar o'zgarishi bilan yoshlarni tarbiyalashda keng qamrovli talablar qo'yila boshlandi. Axloqiy tarbiya, g'oyaviy tarbiya, siyosiy tarbiya, ma'naviy tarbiya, jismoniylar tarbiya, iqtisodiy tarbiya, huquqiy tarbiya; madaniy qiyofa, xodimlar salohiyati, komil inson, barkamol avlod; vatan-parvarlik, elparvarlik, insonparvarlik; haqiqatgo'ylik, rostgo'ylik; tashkilotchilik, tashabbuskorlik, sadoqat, yuksak e'tiqodlilik kabi ta'lif-tarbiyaga, xususan, farzand tarbiyasiga doir barcha manbalar buyuk mutafakkir Alisher Navoiyning ilmiy, adabiy-badiiy, ijodiy mero-sidan istagancha topilishi va o'rganilishi mumkin.

Foydalilanigan adabiyotlar

1. Alisher Navoiy. Hikmatlar. – Toshkent: O'zbekiston, 2015. 13-bet.
2. Alisher Navoiy. Mahbub ul-qulub. – Toshkent: G'afur G'ulom nashriyoti, 1983. 29-bet.

Uzoq JO'RAQULOV,
filologiya fanlari doktor

LIRIK SHOIRNING EPIK QAMROVI***Muqaddima***

Ikrom Otamurod lirik shoir emas, epik shoir. Ikrom Otamurod she'rchi emas, dostonchi shoir. Ikrom Otamurod komik shoir emas, tragik shoir. Ikrom Otamurod sentimental shoir emas, falsafiy-intellektual shoir. Ikrom Otamurod vazmin, ma'noli, yukli shoir...

Yukli shoirdan yukli asarlar kutiladi. Uni o'qiganlarning bu yuk zalvoridan dard-u dunyosi titiladi. Go'yo kan-gulning oy-quyoshi bir lahzaga tutiladi. Chin she'riyat, o'ylashimcha, xuddi shunday bitiladi.

Epic shoir nima degani?

Badiiyat ilmida epiklik nasrga, liriklik nazmga xos degan fikr munozarasiz qabul qilinadi. Bu adabiyotshunoslikning an'anaviy qoidasi. Ammo har qanday qoida bot-bot buzilib turgani uchun ham qoidadir. An'ana va qoidalarni buzish shahar yo'llarida halokatga olib kelsa, so'z yo'llarida jasorat sanaladi. Bundagi qoidabuzarlik badiiy so'z taraqqiyotini belgilaydi. Qoidalalar buzilmagan joyda esa adabiyot to'xtab qoladi. Taraqqiy etmaydi.

Ayni paytda bunday qoidabuzarlikning bir sharti ham bor. Uni faqat iste'dodlargina buza oladilar. Bu ishga iste'dodsizlar bosh qo'shsalar, halokat ro'y beradi.

Liriklik – tuyg'u; liriklik – "subyektiv o'yin"; liriklik – ichki "men" izhori. Bularning bari she'r va shoir tushunchalariga yopishib turadi. Epiklik yoki "epik shoir"

tushunchasi esa she'r va shoirlik dunyosiga biroz begonadek. Liriklik va epiklik baayni paradoks. Mantiq shunday uqtiradi. Ijod fenomeni mantiqni tan olmaydi. Asl ijod aslan paradoksal kesimda, ikki zid tutashgan cho'qqlarda tug'iladi.

Ikrom Otamurod she'riyati misolida men anglagan "epik shoir" tushunchasi shunday. Bu she'riyat liriklik va epiklik, subyekt va obyekt, ichki "men" va dunyo bir izga tushgan shoir kangluda parvarish topadi.

Ikrom Otamurod chin ma'noda epik shoir. Uning yuragi o'n sakkiz ming olam qalbi bilan hamohang tepadi. Uning hasratni hazrati inson dardi bilan tutash. Uning fitrati borliq tabiatini bilan fitratdosh. Shunday bo'lgach, Ikrom Otamurod qanaqasiga epik shoir emas, lirik shoir bo'lsin?

Kitobning nomiga e'tibor qilaylik: "Huviyyat". Nomning o'ziyoq Ikrom Otamurod she'riyatining naqadar ulkan epik qamrovga egaligini ko'rsatib turibdi. "Huviyyat", keng ma'noda, hamma narsa degani. "Hu" – arabcha U degani. U deyilganda esa Bir-u Bor, Yaratguvchi, barcha olamlar Robbisi, mutlaq hokimi, qiyomat kunining yagona Podshohi – Alloh taolo tushuni-ladi. Huviyyat esa Uning tomonidan yaratilgan, Uning zikri bilan mavjudiyat sharafiga erishgan barcha nar-sa-hodisalardir.

Ikrom Otamurodning “Huviyat” kitobiga kirgan she’rlarda cheksiz dunyodagi mana shunday cheksiz hodisalar qalamga olinadi. Mana ulardan biri:

*Quyosh yonboshlaydi qibлага horg'in,
milsiz yo'l yurgan yo'lovchidek sus.
Ufq devorlari qizarar torg'in,
ruhim vujudidan tomg'ilar afsus.
Shovqin eshiklari yopilar butun,
osmon mung'ayadi,
zamin tishlar til.
Gulxanlar yonadi,
burqsiydi tutun,
kullarni ko'klarga sovuradi yel.
Kunduz chodirini yig'adi behol...
Shirin bir tushlarga bog'lab umidin
to'rg'aylar sukutga cho'madi,
alhol,
mo'g'jalarda mudrar qo'zigul hidi...*

She’r bir qarashda tuyg'u izhoriga o'xshaydi. “Ruhim vujudidan tomg'ilar afsus” misrasi dastlab o'quvchida shunday fikr uyg'otadi. “Tomg'ilamoq” fe'li milliy tildan uzoqlashgan kangullarga mavhumot g'ashini soladi. Milliy ruh begona bo'limgan kangullarga esa rohat-farog'at bag'ishlaydi. Shuningdek, shoir “ruhim vujudi” degan so'z birikmasida aslan bevujud, azaliy va abadiy inson joniga majoz libosini kiydiradi. O'quvchida ruh borlig'i haqida tasavvur uyg'otaroq mavzuni koinot doirasiga, uni harakatlantirayotgan Barhaq qudratini anglash tomon buradi.

Bularning bari “qibлага yonboshlayotgan quyosh”, torg'in qizarayotgan “ufq devori” tashbehidan anglashiladi. Shu asnoda she’r dunyosiga “chodirini yig'ayotgan kunduz”, “yopilayotgan shovqin eshiklari”, “mung'aygan osmon”, “til tishlagan zamin” singari ta'rifini qilsangiz kitob bo'lgudek tasvirlar, obrazlar kirib keladi. O'quvchi ruhiyatiga sokin, mahzun ohang bo'lib quyiladi. Uni Yaratganning qudrati, borliq va menlik sinoatini anglash yo'li tomon boshlaydi.

Tong nafasi gurkirab turgan bir she’rida borliq uzra yoyilayotgan “subhidam”, “nasim shevasi”, nabotot, jahmodot, hayvonot, shuningdek, “borlar, asrorlar”, yo'qlar, ayrolar, ginalar, pandlar, keklar, bog'ichlar, quvonchlar, g'amlar, dardlar, sog'inchilar”ning barcha-barchasiga salom yo'llaydi shoir. Dunyoni borligicha qutlaydi, sharaflaydi, qabul qiladi. Ularning barchasiga qarata: “Sizga sihat, sizga qurbat bersin yangi kun”, deya tilak bildiradi.

Yana bir she’ri “yolg’iz ot” metaforasi vositasida yolg’izlanib, horib borayotgan mehrni alqash, stylashga qaratilgan. Shoir go'yo undan ko'ngil so'raydi, “hayt” deya madad berishni istaydi. Go'yo mehrga mehr beradi, unga sabr-qanoat tilaydi: Yolg’iz ot yeladi/ Bir najot istab/ Najot bo'lsin unga qanoat/ sabr... tarzida ifodalaydi o'z istaklarini.

Ikrom Otamurod omonat ochun haqida shunday yozadi: Asig'dan yigirilgan tiriklik / olamni pir qildi haf-salam... Bu bilan go'yo fonyi dunyo ketiga “bir tepib”, undan hakka misol “hakkalab o'tgan” Mashrablar malomatini yodga soladi. Asig’, ya’ni foyda va manfaat

to'rlaridan chiyratib yigirilgan omonat dunyo haqidagi she’rini shunday xulosalaydi:

G'amlarimni hamdam bilib,
hoy,
xohish bermay naql-u riyoga:
yo'lga chiqdim,
tashvishlarga aytmay,
ketaman,
bildirmay dunyoga...

Ikrom Otamurod Vatan haqidagi she’rlarida ham aldoqchi tuyg'ularga bosh qo'shmaydi. Samimiyat, sakinat va rostlik bilan so'zlaydi. Bu so'zlar ohangiga millat tarixi, ajdodlar tuzuklarida pinhon sir-sinoatlarni singdiradi. “...Vatan so'zin yo'g'irmasman ranglarga/jilolarga burkamasman qatma-qat”... misralari bilan boshlangan bu she’r shunday ichkin iqror tasviri bilan tugaydi:

*Vatan so'zi –
Kanglum mohiyati,
bas,
quroq ilinjlardan kanglum qaqshaydi.
Kanglumda
Vatan so'zagina emas,
kanglumda
Vatanning o'zi yashaydi...*

Albatta, bu she’rni ilinjlar tug'magan. Unda aytilgan so'zlar millatning o'zidek jaydari va rost. O'zbekning qalbidek kamtarin va xokisor. Unvonsiz xalq shoiri iqorida keskin.

Shunday bo'lgach, bu she’riyatga subyektiv tuyg'ular aksi, sof lirizm tarzida baho berib bo'lmaydi. Ikrom Otamurodning istalgan boshqa she’rini olib ko'rganimizda, tahlil etganimizda ham bunday xulosadan uyalmaymiz. Ularning ulkan epik qamrovga ega o'ziga xos lirika, milliy she’riyat maydonidagi inja kashfiyotlar ekanini anglaysiz...

Dostonchi shoir she’r yozmaydimi?

Jahon she’riyatini bir chetga surib turganimizda ham, bugungi milliy she’riyatimizda “faylasuf shoir”, “jangchi shoir”, “g'azalchi shoir”, “qo'shiqchi shoir”, “modernchi shoir” kabi atamalar uchrab turadi. Ikrom Otamurod she’riyati bulardan tubdan farq qiladi. U – “dostonchi shoir”.

Xo'sh, “dostonchi shoir” nima degani? “Dostonchi shoir” she’r yozmaydimi?

Javob: “dostonchi shoir” she’r ham, doston ham yozaveradi. Gap shundaki, “dostonchi shoir”ning she’rlari dostondek, dostonlari she’rdek bo'ladi.

Meni Ikrom Otamurod – “dostonchi shoir”, degan xulosaga olib kelgan narsa uning ko'p doston yozishi emas, balki shoirning har bir satri mohiyatida balqib turgan voqelik, samoviy qamrov yukidir.

Menimcha, Ikrom Otamurod tabiatan olam va odam haqidagi falsafani liro-epik ko'lamma tasvir etishga moyilroq shoir. Uning adabiy jarayonda voqe bo'lgan dostonlari ko'p. Ularni ko'pchilik biladi. Ayni sabab, bu o'rinda, sanoqqa ehtiyoj yo'q.

Tahil

“Huviiyat” to‘plamiga shoirning uchta mo‘jaz dostoni kiritilgan: “Huviiyat”, “Aning umidi”, “Dog”. Albatta, bu sanoqda turgan dostonlarning birinchi turgani ham, eng salmoqdori ham “Huviiyat” dostoni.

Dostonga hazrat Navoiy “Hayrat ul-abror”idan:

*“Ho”si huviiyatni qilib jilvagah,
“Lom”i bila qoyili “al-mulku lah”, –*

bayti epigraf qilib olingen. Baytdagi “huviiyat” so‘ziga “Navoiy lug’ati”da “mohiyat”, “haqiqat” tarzida ma’no berilgan. Sovet davrida tuzilgan, tuzum imkon bergen darajada shakkantirilgan lug’atda qayd etilmish ushbu ma’no umuman to‘g’ri. Ammo diniy-tasavvufiy nuqtayi nazardan qaralganda bir qadar torlik qiladi. To‘g’riliqi shundaki, mutlaq haqiqat ham, barcha mavjudlikning mohiyatida turuvchi ham aslida Alloh. Keng ma’noda “huviiyat” Allohnинг jaloliyati va jamoli mutlaq zuhur etuvchi barcha narsa-hodisalar, ularning uzuksiz zikr bilan U Zotga tasbeh aytib turishi, ya’ni mavjudlikning mohiyatidir. Zotan, jamiki mavjudiyat – mulk – “Al-mulki lah” – faqat Unga xosdir (“Hadid” surasi, 2-oyat).

Muhimi shoir bu hikmat ma’nosini to‘g’ri anglagan, chuqur his qilgan. Shu sabab dostonning bosh qahramoni chegarasiz koinot, uning bag’ridagi zarra misol Yer, yerda istiqomat qilayotgan Odam. Doston voqealari kechadigan zamon-makon aniq bir hudud, aniq bir davrni bildirmaydi. Umuman yer yuzida, umumiylar zamonda kechadi. Kechadi ham emas, to‘garak jahon tegrasidagi doira bo‘ylab aylanadi.

...Aylana ichida aylanalar aylanar, –

deb boshlanadi dostonning ilk satri ham. Bu satr “huviiyat” tushunchasini teran his etgan o‘quvchi ko‘nglida Arsh ostidagi Kursi, Kursi ichida aylanayotgan yetti osmon, biri atrofida biri parvona bo‘layotgan galaktikalar, Quyosh tegrasida raqs tushayotgan Yer, yer uzra doira solib yurgan Odam tasavvurini uyg’otadi.

Bundagi barcha hodisalar kungura bo‘ylab kechadi. Kungurlalar harakati abadiyatni ifodalaydi, abadiyatga eltadi. Aslida bularning barchasi Odam tevaragida aylanadi, Odam bolalariga xizmat qiladi. Doston shu buyuk qonuniyatni anglagan yoki anglamagan bani Odam haqida. Ularning turli-tuman xayolot, his, fikr tarzlarini xususida.

Shoir bularni dastlab so‘z asnosida, fikr tizmlari izchilligida tasvirlamoqchi bo‘ladi. Hatto hazrat Navoiydek valiyullohlarga bosh qo‘shtmagan chegarasiz ulug‘vorlikni tasvirlash mumkin emasligini tuyqus anglagan shoir bu vazifani o‘zi kashf etgan – aylana bo‘ylab harakatlanuvchi so‘z maromiga yuklaydi. O‘z kashfidan o‘zi yengil tortadi, o‘z qutqusidan o‘zi qutuladi.

*Ayon durur,
kim qay yo‘lla kelsa manzilga,
xuddi shunday chiqib ketadi,*

bilaks...

*...Aylana –
qurama tarz...
...quroq maydon...*

Ilio, dostonda hamma narsa – Rahmon-shayton, osmon-zamin, kun-tun, erkak-ayol, yaxshi-yomon, sev-

gi-nafrat, odil-zolim, botir-qo‘rqoq, sodiq-xoin, boy-kambag’al, oriq-semiz... – haqida gap bor. Bularning barcha-barchasi naqoratda, ulkan tafakkur va hissiyor jarayonining muxtasar ifodasi o‘laroq xulosalanadi.

Komiklik kulgu, tragiklik qayg‘u deganimi?

Ispan mutafakkiri Lope de Vega barcha pafos turlarini o‘zida jamlagan adabiyotgina haqiqiy hayotga yaqinlashadi deydi. Ikrom Otamurodning “Dog” dostonida shunga yaqin holatni his qiladi o‘quvchi.

*...Sukutdan
qandaydir
joy topib boradi
HAQqa intizor,
HAQqa mahliyo,
miskin chidamla
intilib tolgin:*

*chungirak jon,
chungirak qayg‘u,
chungirak xayol,
chungirak dog’...*

*...chungirak...
...G‘animat on...*

“Jon”, “qayg‘u”, “xayol”, “dog”, “g‘animat on” singari hayot ranglarining chungirakligida so‘z suvratining tayay ranglari mujassam. Bu suvratda esa ko‘ngil siyrati naqshlangan. Bu shunday siyratki, uning qayg‘usida quvonch, quvonchida qayg‘u aks etadi.

So‘z davomida shoir bularning barini bir tovushli qatorlarga jamlaydi.

*...Dog‘ dog‘lagaydir dog‘ni dog‘lantirib...
...Oh ohlagaydir ohini og‘lantirib...
...Yig‘i yig‘latar yo‘qlatib yig‘isini...
...Tusmol tuslatar tuslantirib tusini...
...Dard dardning dardiga dardona...
...G‘am g‘amning g‘amiga g‘amxonan...
...Zanjir zanjirga zanjirlar zanjirini...
...Sir singdirgaydir sirriyotga sirini...
...Qayg‘u – qalbning qaqroq qiyog‘i...
...Armon – armonning aziz arqog‘i...*

Muhimi, ushbu satrlar shunchaki alliteratsiya o‘yni emas. Ularda Yaratgan va jon, vujud va borliq munosabatlariga monand turfa ranglar qorishib ketgan. Bu shunday ranglar uyg‘unligiki, unda quvonchning ko‘zida qayg‘u tin oladi, qayg‘u qarog‘ida kulgi o‘ynaydi.

Daf’atan, “Dunyoning bir kunlik mehmoni – kapalak” voqeasi tasvirida bularning barchasi majoz ichiga kirdi. Bir kun umr ko‘radigan kapalak. Uning gulga atalgan bir kunlik ishq. Ishq yo‘lidagi raqib – mayna. Bir kunlik umr sohibi – kapalakning fojiali o‘limi...

Aslida umrimiz tragediyasi ham, komediysi ham shu emasmi? Toki ajal soniyamiz qismat qo‘lida ekan, inson umrining kapalak umridan qanday farqi bor?! Payg‘ambar alayhissalom inson umri haqida shunday marhamat qilgan ekanlar: “O‘ng tomonimga salom berayotib, chap tomonimga ham salom berishga ulguramanmi-yo‘qmi bilmayman”.

Sentiment va intellektning chegarasi qayerda?

“Sentiment” his-tuyg’u degani. Ammo uning adabi-yotga ko’chishi qiziq bo’lgan. His-tuyg’u tushkun yig’i bilan topishgan. Natijada sentimental she’riyat paydo bo’lgan. Intellektual she’riyat ham o’z holicha ko’ngilga kira olmaydi. Intellektual shoirdan aql o’rganish mum-kindir, ammo kangullar to’lmaydi.

Ikrom Otamurod bir qarashda sentimental shoirga o’xshaydi. Biroq bu aldamchi taassurot. To’g’ri, uning she’rlari, dostonlarida tushkunlik, yig’i bor. Hatto ohangiga ham singiriqlar singgib ketgan. Yana biroqki, bu yig’ining tub-tubida ulug’vorlik, tushkun ruh ostida esa azaliy qayg’u bor. “Aning umidi” dostoni insonning mana shunday ezgin holati haqida so’zlaydi.

Ikrom Otamurodning g’azal bitganini eshitmagan-man. Ammo shu dostonida aruz ohanglaridan ko’p foydalangan. Dam-badam aruz ohangi barmoq va sarbast ohanglariga o’rin bo’shatadi. Uch ohang go’yoki bahslashadi, musobaqa qiladi. Aruz muvoziy koinot, barmoq fik, sarbast tuyg’ular suvratini chizadi.

To’xtagan tun daraxtlarga ildi chodirin, –
deb yozadi aning umididan huzn chekkan shoir. “Dilim sahosida bir oh dili xun...” deya davom etadi u. Ko’hma dunyoni sanoqsiz savollar bilan tutmoq bo’ladi. Dunyo esa: “Dilingdan so’r, dilingdan” deya javob beradi – qutuladi. Oq varaq sahifasida so’ngsiz savollar ichra boshini changallagan yakkash shoir, yakkash kangu

qoladi.

... – Qay manzil safariga yo’l olding,
umid?...
... – Armonga...
... – Bo’lmasa,
maniyam birga olib ket!.....
... – Qay manzil safariga yo’l olding, armon?...
... – Umidga...
... – Bo’lmasa,
maniyam birga olib ket!..
.....

Shoir umidga, armonga yalinadi. Rasmiy “meni ham” so’zlarini qo’yib, bolalarcha, yalinchchoq “maniyam” so’zini aytadi. Alhol, umid ham, armon ham unga rahm qilmaydi. Ko’pnuqtalar ko’payaveradi. Uning ma’nosini na aql, na his anglaydi...

Xotima yoxud yukli shoir – ko’rkli shoir

Ikrom Otamurod yukli shoir. Uning yuki shunchaki bir odam, shunchaki bir dunyo yuki emas. Uning yuki she’r va shoirlilik yuki ham emas. U HUVIYYAT oshig’i. Oshiqlar yuki esa og’ir, mashaqqat bergich bo’ladi. Ishq mashaqqati insonga ko’rk bag’ishlaydi. Ko’rkli shoir ekan, huviyyat asroriga intiladi. Yaratgan niyati pok, amali rost insonni aslo noumid qilmagay. Alloh bilguv-chiroqdir...

Odina ABOBAKIROVA,
Farg’ona davlat universiteti
Maktabgacha ta’lim kafedrasи o’qituvchisi

O’ZBEK BOLALAR HIKOYACHILIGINING JANR XUSUSIYATLARI

(Latif Mahmudov ijodi misolida)

Bolalar hikoyachiligi o’zbek adabiyotida o’ziga xos yangilanishlarga asoslangan taraqqiyot yo’li ni bosib o’tdi. Uning rivojiga Cho’pon, G’.G’ulom, Oybek, A.Qahhor, Botu, Elbek, H.Olimjon, O.Yoqubov, S.Ahmad, H.Nazir, N.Fozilov, L.Mahmudov, A.Obidjon kabi ko’plab ijodkorlar asarlari muhim o’rin tutadi.

O’zbek adabiyotida hikoyalar qaysi yoshdagи bolalarga bag’ishlanganligiga ko’ra quyidagi guruhlarga bo’linadi:

- maktabgacha bo’lgan yoshdagи;
- kichik maktab yoshidagi;
- o’rta maktab yoshidagi;
- yuqori maktab yoshidagi.

Latif Mahmudov ijodida yuqorida biz qayd etgan barcha yoshdagи bolalarga atalgan hikoyalarni uchratish mumkin. Anatoliy Aleksin to’g’ri ta’kidlaganidek: “Adabiyotda eng muhim narsa – bu insonning jonli xarakterini yarata bilishdir. Latif Mahmudov kitobida biz odamlarning (yoshlarning ham, kattalarning ham) aynan shunday xarakterini uchratamiz! Kitob sahilalarda biz hozirjavob, sho’x, ba’zida xato ishlar ham qilib

qo’yuvchi, ammo hamisha qalbi pok, mehribon o’g’il va qizlar bilan uchrashamiz. Ular bir-birlari bilan do’stlashadi, bahslashadi, dam urishib, dam yarashadi, ammo ko’proq ezgu ishlarni bajarishga, hattoki eng keskin va mardona ishlarga ham jazm qiladilar”. [1:3]

Latif Mahmudovning “Buvisi”, “Bir qoshiq sho’rva”, “Mehmon-mehmon”, “Mushuk”, “To’qson yilgacha o’rtoq”, “Dorvozabon”, “Uch opa-singil”, “Berahm qiz”, “Qizg’anchiq” hikoyalari maktabgacha yoshdagи bolalarga bag’ishlangan. Masalan, “Mehmon-mehmon” hikoyasida adib yaxlit voqelik asosida maktabgacha yoshdagи bolalar xarakterining real, hayotiy talqinini yaratgan. Hikoya o’ziga xos humor bilan boshlanadi. Hikoyadagi “Baro bilan Lola juda ahil edi-yu, bir kuni arzimagan narsaga janjallahib, oralari buzilib qoldi, nimaga deng-a!” tarzidagi o’ziga xos tugun asosidagi muqaddima o’quvchida asar voqeligiga qiziqish uyg’otib, uni sujet oqimiga olib kiradi.

Shahlo singillari Baro va Lolaga bayram arafasida quvontirish uchun biri qizil, biri sariq rangli ikkita shar sovg’a qiladi. Qizlar bir-biri bilan “mehmon-mehmon”